

ΧΩΡΙΣ ΣΧΟΛΙΑ

Σας δημοσιεύουμε δύο επιστολές που έχουν κοινοποιηθεί και σε μας.

Η μία είναι του πρώην προέδρου της Ομοσπονδίας μας, Αβραάμ Πά-σογλου και η άλλη της συναδέλφου του Πρωτοδικείου Αθηνών, Αθανασίας Λουμπαρδιά. Διαβάστε και τις δύο επιστολές με προσοχή και θα βγάλετε μόνοι τα συμπεράσματά σας. Τα όποια συμπεράσματα.

Εμείς δεν θα κάνουμε κανένα σχόλιο.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΤΗΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»
Κ. ΣΩΤΗΡΙΟ ΚΑΖΑΚΗ

Κ. Καζάκη,

Δεν διεκδίκησα το ρόλο του Νέστο-ρα ούτε του Αγαμέμνονα και απεχθάνομαι τον Πausανία και τον Εφιάλτη.

Είμαι πιστός και σταθερός στα πιστεύω μου και δεν αλλάζω τις συνδικαλιστικές μου αντιλήψεις και παρατάξεις σαν περιφερόμενος γυρολόγος συνδικαλιστής, χωρίς ηθικούς φραγμούς.

Δεν μπαίνω σε λογικές παζαριών για να υπηρετήσω ιδιοτελείς προσωπικούς στόχους.

Σ' όλη μου τη ζωή έβαζα και βάζω πάνω από τις προσωπικές μου φιλοδοξίες το κοινό συμφέρον.

Είμαι φανατικός εχθρός των ευκαιριακών συμμαχιών. Υπερασπίζομαι με πάθος τις ιδέες μου και τους συντρόφους μου και δεν τους πουλάω για κανένα αντάλλαγμα. Θεωρώ όλους τους ανθρώπους ίσους και με ίδια δικαιώματα. Δεν διεκδικώ την αποκλειστικότητα της ορθής άποψης.

Πιστεύω ακράδαντα ότι προβληματικοί και επικίνδυνοι είναι όσοι αδίστακτα βολοδέρνουν δεξιά και αριστερά, ανάλογα με τους συσχετισμούς που τους βολεύουν.

Είναι κοινωνικό πρόβλημα όσοι ποιήλάνε τους συντρόφους τους.

Όσοι κρίνοντας εξ' ιδίων τα αλλότρια, όπου βρεθούν και όπου σταθούν διαβάλλουν τους χθεσινούς φίλους τους.

Η ομαλότητα δεν μπορεί να είναι προϊόν ανώμαλης συμπεριφοράς.

Η εξαλλοσύνη, η εμπάθεια και ο ατομισμός είναι χαρακτηριστικά ατόμων που φιλαρέσκονται και αυτοαναγορεύονται ως οι πρώτοι, οι μοναδικοί, οι ξεχωριστοί. Ανθρώπων που περνούν από τη μια παράταξη στην άλλη, για να ικανοποιήσουν τη μοταπ οδοεία τους. Ανθρώπων που με τα Ψεύτικα, τα «ραία λόγια τα μεγάλα, ποτίζουν tie δηλητήριο τους συνανθρώπους τους

Πίστευα και πιστεύω πως πάντα υπάρχουν περιθώρια συνεννόησης je-taξύ των ανflοbηji . Ftaccop ατκπ»-λούν οι λύκοι και τα τοοκόΔια. Αλλάζουν μόνο την τρίχα τους. Το χούι τους παραμένει. Πορονο νεύουν ύπουλα να κοιוריούΕυυ» το θυο τους.

Και τώρα άσπονδε ανώνυμε φίλε, που τέλειωσαν οι εκλογικές διαδικασίες, και κάποιοι τα πήραν όλα, εξαπατώντας για τις προθέσεις τους. τους γύρω τους, νόμισαν πως τελείωσε και η ζωή.

Η ζωή δεν τελειώνει. Συνεχίζεται και μας δίνει μαθήματα. Κανείς δεν απέρχεται πριν την ώρα του. Εγώ προσωπικά έχω άλλα επτά ολόκληρα χρόνια μπροστά μου.

Δεν σκοπεύω να επιτρέψω σε αδίστακτους και ματαιόδοξους να μου απαγορεύσουν να ζω. Όπως διδάχθηκα να ζω. Έντιμα και αληθινά.

Την αλήθεια την καταλαβαίνουμε βαθιά μέσα μας. Μόνο αν είναι βίωμα και όχι ιστοριούλες γραμμένες με όμορφα λόγια από κενόδοξα πρόσωπα. Και τη βιώνουμε τη ρημάδα κάθε ώρα, κάθε στιγμή.

Αβραάμ Δ. Πάσογλου

Υ.Γ.1. Στρατηγέ, ο άνθρωπος (ο Πά-σογλου) είναι χρήσιμος πολύ.

Μπορεί να πετάει (να μας ανεβάζει), μπορεί να σκοτώνει (να σκοτώνεται για τους φίλους του), έχει όμως ένα ελάττωμα. Ξέρει να σκέφτεται.

Τα εκτός παρενθέσεως είναι του Μπρέχτ.

Υ.Γ.2. Κόψ' του το κεφάλι, αλλά μην το σκοτώσεις. Ταλμούδ.